

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 9/2020
05.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 364/20 од 22.07.2020. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 78 Пр 11936/19 од 24.12.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда 13 Прж 6329/20 од 20.03.2020. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Београду 78 Пр 11936/19 од 24.12.2019. године и пресуда Прекршајног апелационог суда 13 Прж 6329/20 од 20.03.2020. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 78 Пр 11936/19 од 24.12.2019. године окривљени АА из ... оглашен је одговорним, што је дана 21.02.2019. године у 22,04 часова у Београду, у улици, општина Стари град, непрописно паркирано моторно возило, на делу тротоара који није обележен за паркирање, чиме је ометало пешаке у коришћењу тротоара, што је супротно одредби члана 23. став 1. тачка 2) Одлуке о комуналном реду, чиме је учинио прекршај из члана 64б. Одлуке о комуналном реду, за шта је осуђен на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, а обавезан је и на сношење трошкова поступка у износу од 1.200,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд је пресудом 13 Прж 6329/20 од 20.03.2020. године одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Прекршајног суда у Београду 78 Пр 11936/19 од 24.12.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда 13 Прж 6329/20 од 20.03.2020. године Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6.

став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима. Наводи да је окривљени побијаном првостепеном пресудом оглашен одговорним и осуђен зато што је возило чији је он власник регистарских ознака-... дана 21.02.2019. године било непрописно паркирано на делу тротоара који није обележен за паркирање чиме је ометало пешаке у коришћењу тротоара што је супротно члану 23. став 1. тачка 2) Одлуке о комуналном реду. Истиче да је у разлозима побијане првостепене пресуде суд навео да окривљени као власник возила одговара на основу одредбе члана 23. став 2. исте одлуке, јер лице које је непрописно паркирало возило није затечено на лицу места. Наводи да је до доношења Одлуке о изменама и допунама Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 50/18 од 26.06.2018. године, која је ступила на снагу 04.07.2018. године), до тада важећом одредбом члана 23. став 2. Одлуке о комуналном реду, била прописана прекршајна одговорност корисника возила (лица које је затечено у извршењу прекршаја) или власника возила који одговара по принципу објективне одговорности (уколико лице које је непрописно паркирало возило није затечено на лицу места). Међутим, наведеним изменама избрисан је део члана 23. став 2. наведене одредбе тако што је избрисана одговорност власника возила уколико лице које је непрописно паркирало возило није затечено на лицу места. Истиче да је потом Одлука о комуналном реду још два пута мењана, и то: Одлуком о изменама и допунама Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 92/18 од 11.10.2018. године, која је ступила на снагу 19.10.2018. године) којом је потпуно избрисан став 2. члана 23. Одлуке и затим Одлуком о изменама и допунама Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 118/18 од 21.12.2018. године) којом се суштински не мења одговорност за учињени прекршај. Имајући у виду наведено, сматра да је наведеним изменама за предметни прекршај аболиран најпре власник возила а потом и лице које је радњу извршило, те да су стога побијане пресуде незаконите јер судови нису применили одредбу члан 6. став 2. Закона о прекршајима по питању примене прописа који је најблажи за учиниоца. Указује на различито поступање прекршајних судова у истоветној ситуацији. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине а списе врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 287. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја.

Из списка предмета произлази да је Секретаријат за послове комуналне полиције, Подручна организациона јединица Београд, Градске управе града Београда, АА из ... издао прекршајни налог зато што је дана 21.02.2019. године предметно моторно возило, затечено непрописно паркирано на делу тротоара који није обележен за паркирање чиме омета пешаке у коришћењу тротоара, што је супротно материјалној

одредби члана 23. став 1. тачка 2) Одлуке о комуналном реду, чиме је учинио прекршај из члана 23. став 1. тачка 2) Одлуке о комуналном реду, кажњив по члану 64б исте одлуке, за који му је изречена новчана казна у износу од 5000,00 динара. АА је преко адвоката као браниоца прекршајном суду поднео захтев за судско одлучивање о издато прекршајном налогу, на основу чега је покренут и вођен прекршајни поступак против њега као окривљеног у коме су донете побијане пресуде. Судови су у побијаним пресудама ценили навод одбране окривљеног истицан током првостепеног прекршајног поступка, односно у жалби, да окривљени није управљао предметним возилом у време и на месту описаном у прекршајном налогу, али су нашли да је без утицаја код неспорне чињенице да је он власник возила. Ово стога што, по оцени судова, уколико лице које је непрописно паркирало возило није затечено на лицу места одговара власник возила на основу одредбе члана 23. став 2. Одлуке о комуналном реду.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује на то да су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима.

Ово стога што првостепени прекршајни суд у изреци побијане првостепене пресуде није навео пропис односно одредбу на основу које је окривљени оглашен одговорним за прекршај, дакле није навео основ одговорности окривљеног. Наиме, у изреци је наведено да је предметно возило било непрописно паркирано супротно одредби члана 23. став 1. тачка 2) Одлуке о комуналном реду чиме је окривљени учинио прекршај из члана 64б исте одлуке. Међутим, члан 23. став 1. тачка 2) Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 10/11...118/18) дефинише радњу прекршаја тако што прописује да је у циљу заштите површина јавне намене и површина у јавном коришћењу, између осталог, забрањено ометање коришћења улице или другог општинског пута заустављањем, паркирањем или остављањем возила нарочито на делу тротоара који није обележен за паркирање, односно на паркиралишту изван границе обележених паркинг места; у пешачкој зони; тргу и пјачети; зони успореног саобраћаја, осим на обележеним местима за паркирање; пешачком прелазу; бицикличкој стази; месту на коме би се онемогућио или отежао приступ другом возилу ради паркирања или излазак возила са паркиралишта; колском улазу, односно излазу из зграде или дворишта и сл, док члан 64б исте одлуке прописује новчано кажњавање за прекршај правног лица, предузетника односно физичког лица, између осталог, за поступање супротно одредби члана 23 ове одлуке. Дакле, наведеним одредбама није прописана одговорност за непрописно паркирање ни за лице које је радњу извршило нити за власника возила уколико лице које је непрописно паркирало возило није затечено на лицу места, односно није прописано које лице одговара за прекршај.

При томе је, по оцени Врховног касаценог суда, без утицаја на другачију оцену законитости побијаних пресуда позивање судова у образложењу побијаних пресуда на одредбу члана 23. став 2. Одлуке о комуналном реду. Ово стога што члан 23. Одлуке о комуналном реду („Службени лист града Београда“ бр. 10/11... 50/18) која је важила у време извршења прекршаја, има само један став, дакле не садржи став 2. на који се нижестепени судови позивају.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд налази да у побијаним пресудама није наведен основ одговорности окривљеног у смислу члана 6. став 1. Закона о прекршајима.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 05.11.2020. године, Прзз 9/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић